

7. Воєнно-організаційна активність громадян, спрямована на формування легітимних або нелегальних воєнізованих формувань, в розпорядженні яких знаходиться зброя.

8. Політична воля лідерів, які здатні застосувати збройні для методи для реалізації свого політичного курсу, можуть використати воєнні сили, що знаходяться в їхньому розпорядженні, і готові нести відповідальність за організацію збройних акцій. Позиція та рішення лідерів переводять соціальну активність населення з психологічної, культурної або етнічної характеристики в політичну площину.

Характер та функціонування одного з вище названих факторів не здатен обумовити тенденції, характер і масштаби застосування збройного насилля. Необхідно враховувати всі фактори для того, щоб отримати найбільш об'єктивну картину можливості застосування та масштаби збройного насилля в певному суспільстві.

Отже, застосування збройного насилля в конфліктах обумовлено об'єктивними і суб'єктивними факторами, які діють в сукупності, доповнюючи та посилюючи один одного і проявляються в структурному, політичному, соціокультурному і психологічному аспекті.

Івасечко О.Я.

*кандидат політичних наук,
доцент кафедри політології та міжнародних відносин*

Дякун А.І.

*студентка IV курсу за напрямом «Філологія»
Національний університет «Львівська політехніка»*

«БРЕКСІТ» ЯК ЗАГРОЗА ЦІЛІСНОСТІ СПОЛУЧЕНОГО КОРОЛІВСТВА ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ ТА ІРЛАНДІЇ

На сьогодні Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії є однією з небагатьох багатонаціональних країн, що складається з політично та юридично самостійних частин (Англії, Північної Ірландії, Шотландії та Уельсу), об'єднаних єдиним урядом [6]. Історична довідка вказує на те, що об'єднання відбулося 1706-1707 рр. прийняттям законодавчого Акту про Союз (англ. Acts of Union) парламентами Англії та

Шотландії, що свідчило про утворення єдиної держави, названої Королівством Великої Британії [10].

У 2015 році у відповідь на заклики від членів Консервативної партії та Партії незалежності Сполученого Королівства (UKIP), які заявляли, що у британців не було можливості висловитися від 1975 року, прем'єр-міністр Девід Кемерон пообіцяв провести референдум, щоб «вирішити європейське питання у британській політиці» [13]. 23 червня 2016 року був проведений референдум, на якому була зафіксована найвища явка громадян з 1992 року: 71,8% [11]. Винесено було одне питання: «Чи має Сполучене Королівство залишитися членом Європейського союзу або вийти із Європейського Союзу?» [13] Прихильники виходу з ЄС перемогли з 17.4 мільйонами голосів (52%), на противагу 16.1 мільйонів голосів (48%), що вважали за потрібне залишитись у Союзі. Водночас у Шотландії та Північній Ірландії голосування показало інші результати: у Шотландії 62% виборців проголосували проти «Брексіту» на противагу 38%; у Північній Ірландії 56% виступили проти і 44% за вихід з ЄС відповідно [9].

Зарубіжні експерти прогнозують, що «Брексіт» створить значний ризик розпаду Британії, адже може спровокувати новий референдум про незалежність Шотландії.

Як свідчить історична довідка, 18 вересня 2014 року перед виборцями в Шотландії в ході першого референдуму стояло питання: чи хочуть вони, щоб їхня нація стала незалежною від решти Великобританії. Варто констатувати той факт, що відповіді були неоднозначними.

Ключовим моментом цієї ситуації є майже однопартійність Шотландії: Шотландська національна партія (SNP), що була створена заради здобуття незалежності від Сполученого Королівства, на даний момент має більшість у парламенті. Цікавою, на нашу думку, є позиція шотландського лідера, першого міністра Нікола Стерджен, яка, відразу наступного дня після результатів референдуму відзначила, що ще один референдум з питання про незалежність Шотландії є «дуже ймовірним», що Шотландію в даний час «витягують з Євросоюзу проти її волі». Нещодавні соціальні опитування в Шотландії, вказують на те, що зростає відсоток осіб, які готові віддати свій голос за незалежність. Проте, як відзначають аналітики найближчим часом ще одного референдуму про незалежність не буде.

Існують думки і про те, чи відбудеться «Брексіт» взагалі, навіть після публікації «Статті 50», за якою Британія має розпочати дворічні переговори з офіційним Брюсселем. За умови не вигідних положень угоди для останньої,

британський уряд зможе попросити дозволу на проведення іншого референдуму [15]. У відповідь на це Прем'єр-міністр Великобританії Тереза Мей звернулась до Першого міністра Шотландії з проханням спільного обговорення ситуації та чітко висловились проти другого референдуму про незалежність Шотландії. Вона також наголосила, що «шотландці дуже чітко висловились ще у 2014», на що Н. Стерджен зреагувала, що це буде «цілком неправильно не дозволити шотландцям провести повторно референдум, якщо вони хочуть цього». На думку Першого міністра Шотландії інтереси її країни були підставлені під ризик результатами референдуму щодо виходу Великої Британії з ЄС. За її словами вона готова розглянути усі варіанти, включно з незалежністю, щоби продовжити відносити Шотландії з Європейським Союзом.

Реакція шотландців з цього приводу не є однозначною. До прикладу непартійний рух Шотландія в Союзі, що об'єднує людей-прихильників Шотландії як частини Об'єднаного Королівства, висловився категорично проти незалежності, при цьому зайнявши нейтральну сторону у питанні виходу з ЄС. «Вихід з Об'єднаного Королівства у цих обставинах нанесе шкоду шотландському бізнесу та піднесе під ризик тисячі робочих місць, у той час як Шотландія витрачатиме кошти, щоб наново вступити до ЄС вже як незалежна держава» [12].

На думку одного з представників Шотландської націоналістичної партії у парламенті, Стефана Гетінса, є шляхи для Шотландії, залишаючись частиною Великобританії, також продовжувати свою діяльність у складі ЄС: «незалежність є лиш одним із варіантів продовження членства Шотландії у Європейському союзі» [11].

Таким чином, можемо висновувати про те, що по-перше, майбутні відносини незалежної Шотландії з Європейським Союзом є непередбачуваними, оскільки незрозумілою є позиція її щодо прийняття європейської валюти євро, а також готовності відігравати роль новачка у Співтоваристві. Також Іспанія готова накласти вето на шотландське членство в ЄС, а прем'єр-міністр Іспанії М. Рахой наголосив на тому, що: «Якщо Сполучене Королівство Великобританії і Північної Ірландії вийде з ЄС, вийде і Шотландія». Іспанський уряд відкидає будь-які переговори з будь-ким, окрім Великобританії. Незважаючи на нещодавні здобутки шотландської націоналістичної партії Н. Стерджен, націленої на незалежність, переважна більшість шотландців – в бізнесі, політиці і уряді – хочуть уникнути вибору між Лондоном та Брюсселем. Вони стверджують, що «Брексіт» може

ускладнити процедуру виходу Шотландії з Великобританії, через такі аспекти як торгівля, фунт стерлінг і «правила клубу ЄС».

Провідні аналітики наголошують на тому, що наслідками «Брексіту» будуть не лише політичні, економічні проблеми, але й соціальні, які суттєво впливатимуть на добробут життя тисяч громадян. За підрахунками експертів країна втратить до 80000 робочих місць, очікується падіння заробітної плати на 2000 £ в рік. Економіка Шотландії буде більш вразливою до зовнішніх чинників. Отже, на даний момент, питання національної самобутності для шотландців є як ніколи актуальним, адже, з виходом з ЄС, Шотландія може втратити можливість виходу зі складу Великобританії.

Література

1. Кулачинський М.М. «Сучасний напрям Європейської політики Великобританії». // М.М. Кулачинський – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://www.google.com.ua/url?url=http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe%3FC21COM%3D2%26I21DBN%3DUJRN%](http://www.google.com.ua/url?url=http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe%3FC21COM%3D2%26I21DBN%3DUJRN%3D).
2. «Шотландія погрожує накласти вето на вихід Британії з ЄС». // – 26 червня. – 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.bbc.com/ukrainian/politics/2016/06/160626_scotland_brexit_sa.
3. Adam Ramsey «Nine reasons Scotland is more Remain, (and what will happen if it's dragged out)». // Adam Ramsey.- June 15. – 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.opendemocracy.net/uk/adam-ramsay/eight-reasons-scotland-is-more-remain-and-what-will-happen-if-its-dragged-out>.
4. Andrew Black «Scottish independence: What's going on in Scotland?» // Andrew Black. – September 9. – 2014. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.bbc.com/news/uk-scotland-scotland-politics-26550736>.
5. Gregor Aisch, Adam Pearce and Karl Russell «How Britain Voted in the E.U. Referendum». // Gregor Aisch, Adam Pearce and Karl Russell. – June 24. – 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.nytimes.com/interactive/2016/06/24/world/europe/how-britain-voted-brexit-referendum.html>.
6. James Kelly «Only an independence referendum can protect Scotland from Brexit now». // James Kelly.- October 6. – 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ibtimes.co.uk/only-independence-referendum-can-protect-scotland-brexit-now-1585175>.
7. Julia Rampen «A tale of two cities: Scotland's post-Brexit dilemma». // Julia Rampen.-September 15. – 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим

доступу : <http://www.newstatesman.com/politics/uk/2016/09/tale-two-cities-scotland-s-post-brex-it-dilemma>.

8. Max Fisher «After ‘Brexit,’ 3 Centuries of Unity in Britain Are in Danger». // Max Fisher.- June 25. – 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nytimes.com/2016/06/26/world/europe/after-brex-it-3-centuries-of-unity-in-britain-are-in-danger.html>.

9. Mure Dickie and George Parker «Would Brexit lead to Scotland leaving the UK?» // Mure Dickie and George Parker.- March 1. – 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.ft.com/content/6e5737f6-defa-11e5-b67f-a61732c1d025>.

10. Severin Carrell «Hard Brexit could cost Scotland £2,000 a head and 80,000 jobs». // Severin Carrell.- October 6. – 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.theguardian.com/uk-news/2016/oct/06/hard-brex-it-could-see-scotland-lose-80000-jobs-and-cost-2000-a-head>.

11. Steven Erlanger «Brexit’ Vote Feeds Scotland’s Alienation». // Steven Erlanger .- August 26. – 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nytimes.com/2016/08/27/world/europe/brex-it-scotland.html>.

Іваноглу Н.Л.

студентка V курсу

Маріупольський державний університет

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНИХ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УКРАЇНІ

Роль міжнародних організацій в Україні (МНУ) стає більш значущою, їхня активність зростає і стає потужнішою. Це особливо відчутно останніми роками.

З огляду на загострення фінансово-економічної кризи, поглиблення негативних демографічних тенденцій та глобалізаційних процесів, органи державної та місцевої влади не здатні у повному обсязі забезпечити необхідні суспільству публічні соціальні та екологічні послуги. У зазначених умовах створюються неурядові організації, які забезпечують задоволення потреб населення, виступають важливою складовою будь-якого